

være elementer, der får en mere marginal position.

På den baggrund er vi ikke bange for at drøfte med forslagsstillerne, hvordan vi kan sikre et sådant C-niveau. Vi mener ikke, at det forrykker den samlede balance i gymnasiet – ellers ville vi sige nej; ellers ville vi sige: Vi skal vente til en gymnasiereform. Men vi mener godt, at vi lige præcis på dette afgrænsede felt kan gøre det og med sikkerhed for, at langt flere sproglige studenter får en styrkelse af deres almene uddannelse.

Kim Behnke (UP):

I november sidste år kunne jeg ønske den sidste kontorelev, jeg har uddannet her i huset, til lykke med uddannelsen. Da hun startede på den 2-årige kontoruddannelse, insisterede vi på, at hun skulle vælge den nye mulighed, der var åbnet op for, nemlig at man kunne få en kontoruddannelse med IT som speciale. Det var hun ikke selv meget for, for med den livsbane, hun havde tænkt sig, mente hun ikke, at hun nogen sinde fik brug for det. Men jeg krævede det og insisterede på, at det altså var en del af betingelserne for at blive uddannet. Da hun var blevet færdiguddannet og heldigvis hurtigt fandt arbejde, gik der ikke ret lang tid, før hun evig taknemmelig ringede og sagde, at hvor var det godt, at det var den linje, hun havde valgt. Men havde vi overladt det til hende selv, havde hun ikke fået disse IT-kvalifikationer med i posen.

For mange af dem, der starter på gymnasiet og måske har ambitioner om, at de senere skal have et arbejde med stor vægt på sprog, gælder det, at de på det tidspunkt måske har svært ved at overskue: Hvad er det så i øvrigt, man får af opgaver i det arbejde?

Derfor er det for mig ikke kun et spørgsmål om, at man i det videre uddannelsesforløb bliver stillet over for krav om, at man har matematik på C-niveau, men det er sandelig også et spørgsmål om, at for at løse de opgaver, man vil blive stillet over for, når man er færdiguddannet, f.eks. som korrespondent eller lign., som det vil være naturligt at vælge, hvis man har valgt en sproglig linje, vil det være en klar fordel, hvis man har haft matematik på C-niveau i gymnasiet.

Derfor er det ikke bare et spørgsmål om at overlade det til den enkelte elev og sige: Det må du selv stille krav om, og hvis du så senere hen fortryder, at du ikke valgte matematik på et tilstrækkelig højt niveau, ja så kan du altid tage og

læse det ved siden af. De tider må være forbi, hvor man overlader folk til selv at foretage fejlvalg, når vi rent samfundsudviklingsmæssigt kan se, at det går galt for folk.

Jeg har været meget skuffet over at konstatere, at så få af gymnasierne har valgt at følge det tilbud, der blev givet med den særlige statsbevilling, men det skyldes måske, at man sidder ude i gymnasiernes ledelse og synes, det er besværligt at skulle gøre den slags ting. Og hvis man så måske også har en fornemmelse af, at de gymnasiaster, der er på de sproglige linjer, ikke umiddelbart har forståelse for, hvorfor de skal have den ekstra matematikundervisning, ja, så kan det jo bare give anledning til problemer og besvær.

Der må vi altså give en hjælpende hånd her fra Folketinget, og det kan vi gøre ved at vedtage det her forslag, sådan at uanset om man har lyst til det eller ej, når man vælger den sproglige linje på gymnasiet, ja, så er det altså en del af det pensum, man skal igennem. Og så vil vi opleve, at de studenter, der kommer ud af det, vil være Folketinget evig taknemmelige for, at de har den ekstra ballast med fra uddannelsen, og ikke skal henvises til at tage ekstra kurser for f.eks. at kunne få sig en anden videregående uddannelse.

En sidste ting, jeg vil nævne i den her forbindelse, er spørgsmålet om finansieringen af det her, og der er det da klart, som hr. Aage Frandsen bl.a. var inde på, at hvis vi sådan står foran om nogle år at skulle have en større reform af hele gymnasieområdet, jamen så bør det tages med dér. Men jeg synes ikke, at man kan bruge som sagligt argument længere, at det her er et økonomisk problem, al den stund at det ekstra statstilskud, der blev stillet i udsigt, jo så langtfra blev brugt.

Endelig synes jeg også, at det er forkert, hvis vi skal vente 2 eller 3 år, til en gymnasiereform måske er indfaset. Tænk på, hvor mange nye studenter fra sproglig linje, der så når at blive uddannet i mellemtiden uden at have tilstrækkelige matematikkvalifikationer.

Så ud fra alle de betragtninger er jeg medforslagsstiller og anbefaler naturligvis forslaget til vedtagelse.

Hanne Severinsen (V):

Allerførst skal jeg undskyldte over for Dansk Folkeparti og CD, at der skete en fejltagelse, for jeg ved godt, at de ville være medforslagsstillerne.